

Z V O ŠENTPETERSKI 1

glasilo
šentpeterske
župnije
v Ljubljani

januar 2017

Dragi župljani! Nismo več sami, ker je Bog z nami. Božič naj v naših srcih poživi prepričanje v Božjo ljubezen. Ohranimo v srcu to prepričanje in se v svetlobi božičnih praznikov prepoznamo kot bratje in sestre.

To božično voščilo bratje minoriti iz minoritskega samostana sv. Maksimilijana Kolbeja namenjamo vsem vam, dragi župljani pri sv. Petru!

foto Andrej Gombáč

Šentpeterske jaslice, 2015

Smisel praznovanja

Človek ne more živeti brez praznikov. Življenje bi bilo brez njih kot hrana brez okusa. Vedno najdemo kakšen razlog za praznovanje, naj bo ta povezan z našim življenjem ali življenjem ljudi, ki so nam blizu. Tako praznujemo rojstne in godovne dneve, uspešno opravljene izpite, obletnice poroke, prejem zakramentov ...

V življenju vernega človeka pa se tem praznovanjem pridružijo še praznovanja, ki so povezana z vero. Kot verniki sledimo Jezusovemu odrešilnemu delovanju in se spominjamo najpomembnejših dogodkov iz njegovega življenja.

Kakor naše življenje odmeva v praznikih, tako tudi prazniki odmevajo v našem življenju. Če je naše praznovanje duhovno bogato, smo po njem srečni in pripravljeni dati življenju smisel. Če pa pri praznovanju posvetimo vse pozornosti samo zunanjemu praznovanju, se čutimo utrujeni, prazni, nezadovoljni, vemo, da nam nekaj manjka, da smo sami sebe oropali za nekaj lepega.

Da bodo naša družinska praznovanja milost za vso družino, ne smemo prezreti nekaj pomembnih stvari. To je v današnjem času zelo pomembno, saj opažamo, da

marsikdo ne ve, zakaj obhajamo rojstne dneve ali godove, zakaj obhajanju zakramentov v cerkvi sledijo družinska praznovanja, kaj je bistvo božičnega ali velikonočnega praznika. Od vsebine praznika je odvisno, kako ga bomo praznovali.

Običajno praznujemo skupaj z drugimi, zato nas lahko praznovanje med seboj poveže ali pa naše medsebojne odnose skrha. Pri praznični mizi so zadovoljni in srečni samo tisti, ki se imajo radi in čutijo, da spadajo skupaj. K praznovanju sodijo praznična hrana in pijača, urejen prostor, praznična obleka, glasba in petje, darila. Toda to ni vse. Kadar je glavni poudarek praznovanja na tem, nas lahko spremljata nezadovoljstvo in razočaranje. Bolj kot omenjene stvari nas osreči prijateljski pogovor, pozornost bližnjega, skupna ali osebna molitev.

Cerkveni prazniki imajo versko vsebino, zato pri njihovem obhajanju ne moremo mimo tega. Verski simboli in znamenja ter ljudski običaji, ki so povezani z določenimi prazniki, nam pri praznovanju veliko pomagajo. Ljudje pač potrebujemo vidne stvari, ki nam govorijo o nevidnih resnicah, na primer adventni venec, jaslice, blagoslovljena jedila, sveče, križ, svete podobe ... Vsaka od teh stvari nam brez besed govori o Bogu in nam pomaga, da se z njim lažje pogovarjamo. Vendar jih ne smemo precenjevati, saj so le sredstvo, ne pa bistvo.

Vernemu človeku je vsako praznovanje ne le priložnost za srečanje z bližnjim, ampak tudi z Bogom. Veren človek se zaveda, da je to, kar je, kar je doživel in kar ima, od Boga, zato prav ob praznovanjih čuti, da se mora Bogu za vse to zahvaliti, ga slaviti in da ga sme tudi prositi, naj bo njemu in njegovim najbližjim še naprej naklonjen. Kdor praznuje s tako notranjo držo, tega bodo prazniki duhovno obogatili in njegova vera bo dobila nov polet.

S krstom smo bili vključeni v Cerkev, v skupnost bratov in sester, ki jih povezuje vera v istega Boga. S tega vidika je razumljivo, da so naša družinska praznovanja povezana z župnijskimi, naj gre za osebne, družinske ali cerkvene praznike. Kristjan čuti, da ne more praznovati samo v ožjem krogu družine, ampak da zaradi svoje pripadnosti Cerkvi praznuje tudi v župnijski skupnosti. Obisk župnijske maše na prazničen dan je zanj sam po sebi umeven. Je vrhunec, h kateremu družinsko praznovanje teži, hkrati pa tudi vir, iz katerega družina in posameznik črpa moč za življenje.

V vsakdanje življenje naj nas spremljajo besede sv. papeža Janeza Pavla II.:

»Veselje in trpljenje, upanje in žalost, rojstvo in rojstni dnevi, poročne obletnice staršev, poslovitve, odhodi od doma in snidenja, pomembne in daljnosežne odločitve, smrtni primeri v krogu dragih itd. – vse to so mejniki in znamenja, da Božja ljubezen posega v zgodovino družine. Vsa ta dogajanja morajo obenem biti povod za zahvaljevanje, za prosilno molitev in za to, da se družina zaupno izroča skupnemu nebeškemu Očetu.«

p. Cristian Balint, župnik

Šentpeterski zakladi

Smo sredi božičnih praznikov, ko nam praznično doživljanje polepšajo tudi zvonovi. Kaj nam sporočajo ti nebeški klicarji in kako nagovarjajo duše ljudi, je mojstrsko opisal naš veliki pisatelj Ivan Cankar: »Od vseh strani je zazvonilo, od vzhoda in od zahoda; od neizmerne neba so lile božične pesmi, vrele so iz zimske zemlje. To je bil dan, ko se je rodil Človek, in vsa srca so se odpirala njemu v hvalo in ljubezen, vsa srca so zahrepenela k njemu« (Hiša Marije Pomočnice).

foto Andrej Gombač

Zvonovi so ponos vsake cerkve. Šentpeterska cerkev ima dva zvonika, v katerih je danes šest zvonov. Najstarejši zvon je pel še v stari cerkvi. To je navček, ki visi v najvišji lini desnega zvonika, a je sedaj prisiljen k molku zaradi slabega nosilnega ogrodja. Cerkvi ga je podaril škof Hren leta 1623. Že kmalu po nastanku sedanje cerkve so leta 1733 postavili tudi zvonove, ki so več generacij Šentpetrčanov vabili v hišo Božjo, dokler jih ni vzela prva svetovna vojna. V kroniki je zapisano, kakšna so bila besedila in podobe na zvonovih, pa tudi to, kdo so bili botri posameznih zvonov. Na enem od njih je bil pomenljiv napis *Vivos voco, mortuos plango – Žive kličem, mrtve objokujem*. »Prihod« zvonov v župnijo in dvigovanje v zvonik je bil vedno velik praznik, o čemer so ohranjena izčrpna poročila.

Pred oddajo zvonov med prvo svetovno vojno, ko so jih pretopili v topove, je takratnemu župniku uspelo rešiti samo enega od zvonov, t. i. veliki Hilcerjev zvon, ki nosi ime po svojem livarju. Župljani so z župnikom kmalu po koncu vojne kljub pomanjkanju in težavam začeli zbirati prispevke za nove zvonove. V Strojnih tovarnah in livarnah v Ljubljani so ulili štiri nove zvonove, ki so poleg dveh starejših še danes v cerkvenih linah. Prvi (1378 kg, glas D) je posvečen Mariji kraljici, drugi (726 kg, glas G) je posvečen sv. Florijanu, tretji (547 kg, glas F) je posvečen svetima Cirilu in Metodu, četrti (341 kg, glas B) je posvečen sv. Martinu. Na vsakem od zvonov so reliefi Marije in svetnikov, katerim so posvečeni, ter besedila s posvetili in imeni botrov.

Z veliko slovesnostjo so bili zvonovi blagoslovljeni 24. junija 1923. Od takrat njihova pesem vabi v božji hram vse ljudi dobre volje.

Jože Marinko

Napovednik

- Če kdo želi v mesecu januarju blagoslov hiše ali stanovanja, naj nas osebno povabi. Z veseljem se bomo oglasili!
- Januar je mesec verskega tiska, zato vabimo k branju Družine, Ognjišča ter drugih katoliških časopisov in revij. Naročila za Mohorjeve knjige za leto 2018 sprejemamo do konca februarja. Cena v prednaročilu je 46 €.
- V četrtek, 5. januarja, je četrtek pred prvim petkom in molili bomo za duhovne poklice. Vabljeni!
- V petek, 6. januarja, obhajamo praznik Gospodovega razglasenja (sveti Trije kralji). Obenem je tudi prvi petek v mesecu in priporočili se bomo Jezusovemu srcu. Maše bodo po prazničnem sporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30. Lepo vabljeni!
- V soboto, 7. januarja, je prva sobota v mesecu, ko se bomo priporočili Marijinemu brezmadežnemu srcu. Ob 18.00 bomo molili rožni venec, ob 18.30 pa bo sveta maša. Vabljeni!
- V nedeljo, 8. januarja, obhajamo nedeljo Jezusovega krsta. S to nedeljo se konča božični čas.
- Verouka ne bo do ponedeljka, 9. januarja.
- V ponedeljek, 9. januarja, ima ŽPS svojo redno mesečno sejo ob 19.15.
- V nedeljo, 15. januarja, bodo pri sv. maši ob 9.00 sodelovali veroučenci 6. razreda.
- V sredo, 18. januarja, je začetek molitvene osmine za edinstvo kristjanov.
- V petek, 20. januarja, bo po večerni sveti maši v veroučni učilnici srečanje bralcev božje besede pri bogoslužju.
- Dobrodelni koncert naše župnijske Karitas bo v soboto, 21. januarja 2017, ob 17.00 v župnijski cerkvi sv. Petra v Ljubljani. Lepo vabljeni!
- V nedeljo, 29. januarja, obhajamo nedeljo Svetega pisma. Ne pozabimo na pogosto branje Svetega pisma!

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu
in po naročilu, posebej še pred prazniki.